

Problemă geometrică

Daniel Vișan-Dimitriu

Iubito, știu: de mine, ți-e perpendicular,
Iar vocea ta mă-nțeapă în unghi prea ascuțit
Ca să mai cred că-n planul 2D, rectangular,
Mai sunt și eu, căci iată, 3D-ul a venit

Și-acum privesc din spațiu un plan îndepărtat
În care-un punct încearcă, din insignifiant,
Să intre în tangenta la cercul îngânfat
Ce-i dintr-o altă sferă și pare-apetisant.

E plină ea, tangenta, de puncte fel de fel
Ce vor, cu disperare, să intre-n dumnealui,
Dar le e greu, iubito, căci n-are cercu-acel
Un loc de alte puncte pe suprafața lui.

Mi-aș coborî din spațiu, din vârful meu de con,
O înălțime-n care să poți intra și tu,
Să fii o Julietă ce urcă în balcon ...
Și chiar de-i viceversa, ar merge, nu zi "Nu!",

Dar nu-ndrăznesc, iubito. Problema-i vârful meu
Ce e cu mult deasupra și poate-ai obosi
Urcând mai sus de planul în care Dumnezeu
Te-a născocit, zicându-ți: "Ești punct pân' vei muri!"